

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201068176/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

hvide Lagener, og jeg var Præst med en af Moders gamle, sorte Kjøler bundet oppe om Halsen.

Mine Brødre bar Kisten. Bag den kom Præsten og saa Stuepigen Mine og min Søster. En Grav var gravet i et Bed under et stort Hægebærtræ, og her blev David puttet ned. Jeg holdt en gribende Tale over den Afdøde, skildrede hans store Fortjenester, hans Eiskværdighed, Livsglæde og Trofasthed. Der blev rejst et Kors paa hans Grav, og paa Korset bar et Stykke Papir følgende Inskription:

Hvo vil vel krænke Davids, Allikens, Fred
og tage venlig Blomst fra Gravens Bed?
Hvo vil vel bryde Træets Blomst og Blad —
se Himlens Fugl fandt her et Skjul saa glad!
Hvo vil ej hygge om den Plet af Jord,
som gives her til Ringe og til Stor?
Hvo vil ej frede om den Dødes Bo —
her skulle vi dog een Gang finde Ro.

Versene havde jeg fra Nakskov Kirkegaard, og jeg sørgede dybt over min trofaste Ven og Følgesvend. Samtidig var jeg dog glad ved, at hans urolige Sjæl nu havde faaet Fred, som Moder sagde.

Men tre Dage senere gravede jeg ham alligevel op for at se, hvorledes han nu saa' ud.

XII

FORELSKELSE, DIGTNING OG ANDRE SYGDOMME

Jeg husker ikke, hvornaar eller hvorledes jeg første Gang var forelsket. Det vilde være smukt og interessant, om jeg kunde huske det, men jeg vil være ærlig og tilstaa, at jeg husker det ikke.

Derimod erindrer jeg, at da jeg var 7 Aar gammel, vilde jeg gaa i Døden for Olivia, en jævnaldrende ung Dame. Jeg erklærede mig aldrig, og véd derfor ikke, om hun elskede mig. Jeg tror det forøvrigt ikke, men min Kærlighed var saa usigelig sart, at jeg aldrig kunde tale om den. Det var tilstrækkelig Næring for den, hvis jeg blot kunde se eller muligvis røre ved Genstanden for mine ømme Følelser.